

naar het effect van atomoxetine op twee inhibitietaken: er werd wel een afname in ADHD-symptomen gevonden die echter niet samenhang met een verbetering van inhibitievermogen.

Episodic memory and self-insight: Taking it personally

Linda A. Schoo, proefschrift Universiteit Utrecht, september 2014, 288 pp.

Ik kan u wel vertellen wie ik ben en wat ik wel en niet kan. Maar hoe kan ik dat? En wat is er mis bij mensen die dat niet meer kunnen? Schoo heeft zich met dit vraagstuk beziggehouden en daarbij de schijnwerper vooral gericht op het episodisch geheugen. In een literatuuroverzicht laat ze zien dat naast de temporale kwab ook de posterieure pariëtaalkwab betrokken is bij episodische geheugentaken. Zij suggereert dat de activatie daar gezien kan worden als inspanning en aandacht tijdens zo'n taak, die gebruikt wordt voor het construeren van een beeld voor een episodische herinnering. Vervolgens ontwikkelde Schoo een test waarmee zowel het onthouden van inhoud, als tijd (volgorde van items) kon worden geanalyseerd. Patiënten bleken normaal te presteren op inhoud, slechter op tijdsaspecten. Absolute en relatieve plaatsing in de tijd bleken te onderscheiden factoren hierbij. Het tweede deel van het proefschrift is meer gericht op (zelf)inzicht. Dat is onder meer onderzocht door aan experts en aan patiënten te vragen wat zij dachten dat een bepaalde neuropsychologische test onderzocht. Afgezien van het aspect aandacht bleek dat goed overeen te komen. Een volgende stap was om gezonde mensen te vragen of ze dachten dat ze goed of slecht zouden presteren in een bepaald cognitief domein. De mensen konden dat redelijk goed en konden domeinen wel onderscheiden. Maar ze

dachten iets te positief over hun capaciteiten. Uit een soortgelijk onderzoek bij patiënten met een acuut herseninfarct bleek dat patiënten zich vergelijkbaar schatten met controles, dus nog meer overschatten dan de controles. Bij een hermeting na negen maanden bleek de inschattingfout wel minder te zijn geworden, maar dat kwam door een verbetering van de cognitieve prestatie, niet van het inzicht.

Nothing left? How to keep on the right track: Spatial and non-spatial attention processes in neglect after stroke

Marlies van Kessel, proefschrift Radboud Universiteit, Nijmegen, november 2014, 206 pp.

Het beschreven onderzoek richt zich op verschillende aspecten van neglect: diagnostiek, het dagelijks leven en de revalidatie van CVA-patiënten. 'Papier en potlood'-taken en gecomputeriseerde reactietijdtaken werden afgenomen bij patiënten met een linker- of rechterhemisfeerletsel en gezonde controles. Asymmetriescores (verschillen tussen links en rechts) bij de reactietijdtaken bleken een sensitieve maat voor neglect. De computertaak werd vervolgens gecombineerd met een rijsimulatietaak. Bij slechts sommige patiënten bleek er een toename in asymmetriescores. Uit een studie naar de relatie tussen neglect en stabalans bleek dat neglect vooral in de eerste maanden na een CVA een belangrijke factor is. De rijsimulator is niet alleen gebruikt om het effect van dubbeltaken te onderzoeken, maar ook is gekeken of neglect tot specifieke fouten in het rijgedrag leidt en dat leek zo te zijn. De behandeling van neglect is in de laatste twee studies onderzocht. Eerst een literatuuroverzicht waarin gesteld wordt dat er nog onvoldoende eenduidig bewijs is voor de diverse behandelmethodes. In een